

ເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າ ມອຍ

2015

ຈັດພິມໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ຮ່ວມກັບ: CLICK

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: SDC

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland

**Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC**

ຄໍາເຫັນ ຂອງຫົວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ປະເທດລາວ ເປັນປະເທດທີ່ນ້ອຍ, ເນື້ອທີ່ບໍ່ກວ້າງຂວາງແຕ່ກໍອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼາກຫຼາຍສີສັນຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າ. ຊຶ່ງເປັນສິ່ງເອກອ້າງທະນົງໃຈ ຂອງປວງຊົນລາວ ແລະ ເປັນທີ່ດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກຫຼາຍລ້ານຄົນເຂົ້າມາຮຽນຮູ້ວັດທະນະທຳດັ່ງກ່າວ ໃນແຕ່ລະປີ. ດັ່ງທີ່, ທ່ານ ປະທານ ໄກສອນພົມວິຫານ, ຜູ້ນຳທີ່ເຄົາລົບຮັກຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ: “ປະເທດລາວເຮົາມີວົງຄະນາຍາດລວມອັນປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຊົນເຜົ່າ”. ໃນຫຼາຍຊົນເຜົ່າກໍມີຫຼາຍດ້ານທີ່ດີປຽບເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ນາໆພັນທີ່ພວມເບິ່ງບານໃນສວນອຸທະຍານອັນພາໃຫ້ມີຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີສັນ ແລະ ສົ່ງກິ່ນຫອມຫວນ.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດຮ່ວມກັບ ວິສະຫະກິດ CLICK I4 Dev ໂດຍ: ສະໜັບສະໜູນຈາກສະຖານທູດ ສະວິດສະແລັ່ນ (SDC), ຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງ ແລະ ຈັດພິມປຶ້ມກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ຄືນໃໝ່ໂດຍແຍກຈາກປຶ້ມບັນດາຊົນເຜົ່າຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນເມື່ອກ່ອນ. ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າໃຈຮີດຄອງປະເພນີອັນເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍໃນ ສປປ ລາວ. ປຶ້ມນ້ອຍຫົວນີ້ແມ່ນບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບເອກະລັກສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ຊື່ເອີ້ນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພົນລະເມືອງ, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນຢູ່, ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ບາງຮີດ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກ, ການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ມີແລ້ວ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ຈຳກັດ, ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນດ້ານຂໍ້ມູນພໍສົມຄວນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າປຶ້ມດັ່ງກ່າວຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໃນການເຂົ້າໃຈໄດ້ເອກະລັກອັນສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ຫຼາຍກໍໜ້ອຍ ແລະ ຈະເປັນພື້ນຖານຕື່ມກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ມູນໃໝ່ມາປັບປຸງໃຫ້ມີເນື້ອໃນອຸດົມສົມບູນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ

ທ່ານສາມາດດາວໂຫຼດເອົາເນື້ອໃນປຶ້ມ ດັ່ງກ່າວໄດ້ທີ່ເວັບໄຊ :

www.doe-lfnc.org ຫຼື ຕິດຕໍ່ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມມາຍັງ ກົມຊົນເຜົ່າ

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ທີ່ເບີໂທ: 021 218965, Email : ethnic123lfnc@gmail.com

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....2015

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ
ຫົວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ

ແຜນທີ່ການແຈກຢາຍພົນລະເມືອງ

ປັດຈຸບັນຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ແມ່ນຍັງຮັກສາ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕັ້ງພູມລຳເນົາໃນ ສປປ ລາວ ຢູ່ບ້ານ ດອນ ເມືອງ ຊຳເໜືອ ແຂວງ ຫົວພັນ ເໝືອນເດີມ (ທົ່ວປະເທດມີບ້ານດຽວເທົ່ານັ້ນ).

ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ ເຊັ່ນ: ແຂວງ ຮິວບິງ ແລະ

ແຂວງ ແທງຮວາ.

ຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ມີຈຳນວນພົນລະເມືອງ

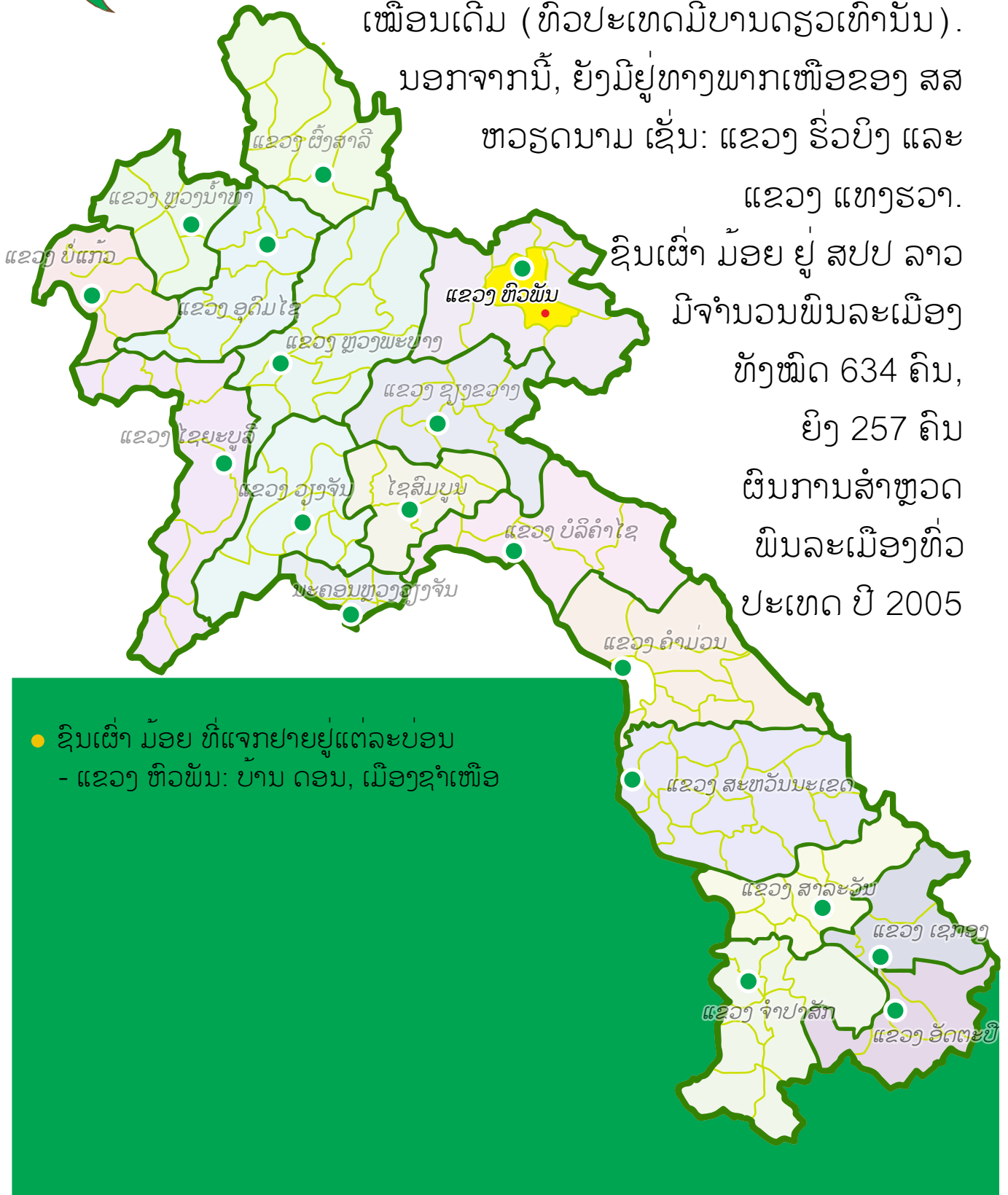
ທັງໝົດ 634 ຄົນ,

ຍິ່ງ 257 ຄົນ

ຜົນການສຳຫຼວດ

ພົນລະເມືອງທົ່ວ

ປະເທດ ປີ 2005

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ແລະ ຊື່ເອີ້ນ

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກດິນແດນພາກເໜືອບ້ານຫົວມ້າເມືອງ ຫົວເມືອງ ແຂວງແທງຮວາ ສສ ຫວຽດນາມ ປີ 1707–1708 ມາຕາມ ສາຍນ້ຳຊຳ ຢູ່ບ້ານ ນາເຢິງ 1 ປີ, ບ້ານວັດປະມານ 3 ປີ ແລະ ບ້ານທົ່ງ ນາຮາບໄໝ່ປະມານ 3–4 ປີ. ຈາກນັ້ນ, ຕາແສງຮາບບອກວ່າ: ຍັງມີ ດິນດອນໜຶ່ງ, ມີແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ປາຫຼາຍ, ມີປ່າດົງ (ດອນແກ້ວ), ພິເສດ ຕາແສງຮາບມອບຜາເຜິ້ງໃຫ້ ແລະ ມີເຜິ້ງເທົ່າວັນນີ້. ຊົນເຜົ່ານີ້ເອີ້ນຕົນ ເອງວ່າ: “ມ້ອຍ”, ຊົນເຜົ່າອື່ນເອີ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກໍແມ່ນ “ມ້ອຍ”, ຊື່ທີ່ເຂົາ ເຈົ້າມັກ ແລະ ຊື່ທີ່ນຳໃຊ້ໃນທາງລັດຖະການ ກໍແມ່ນຊົນເຜົ່າ “ມ້ອຍ”. ປັດຈຸບັນຢູ່ ສສ ຫວຽດນາມຊົນເຜົ່າດັ່ງກ່າວເອີ້ນວ່າ: ຊົນເຜົ່າ “ເມືອງ”.

ອາຊີບຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ

ນັບແຕ່ໃດມາຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ມີການປະກອບອາຊີບທາງດ້ານກະສິ ກຳເປັນຕົ້ນແມ່ນການເຮັດໄຮ່, ເຮັດນາປູກເຂົ້າໜຽວ, ເຂົ້າຈ້າວ, ປູກພືດ ຜັກຕ່າງໆຕາມລະດູການໂດຍອີງໃສ່ທຳມະຊາດເປັນຫຼັກ, ມີການລ້ຽງ ສັດປະເພດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຄວາຍ, ງົວ, ໝູ, ເປັດ, ໄກ່. ນອກຈາກນັ້ນ, ເຂົາ ເຈົ້າຍັງມີການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ໄມ້ອຸດສະຫະກຳ (ໄມ້ໂລ່ງເລັ່ງ), ໄມ້ ປ່ອງ, ຕົ້ນຊາເພື່ອເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ ແລະ ຍັງມີຫັດຖະກຳທີ່ຜະລິດ ດ້ວຍໄມ້ປ່ອງເຊັ່ນ: ຊຸດໂຊຟາ, ຕັ້ງນັ່ງ, ໂຕະ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນປັດຈຸບັນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດການຜະລິດເປັນກຸ່ມ ແລະ ຍັງສາມາດວາງສະແດງຕາມ ງານຕ່າງໆ. ສຳລັບແມ່ຍິງກໍມີຄວາມຊຳນານໃນການຕຳຫຼຸກທໍ່ໄໝເພື່ອ ຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມປະຈຳຊົນເຜົ່າຂອງຕົນທັງເປັນສິນຄ້າສ້າງລາຍຮັບ ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ.

ທີ່ຕັ້ງບ້ານ ແລະ ເຮືອນ

ໂດຍທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຊອກຫາສະຖານທີ່ຕັ້ງບ້ານ ແລະ ເຮືອນຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າກໍຈະມີອັນແຕກຕ່າງກັນອອກໄປເຊັ່ນ: ຊົນເຜົ່າມ້ອຍເຂົາເຈົ້າມີການເລືອກມື້ເລືອກຍາມ, ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເອົາເດືອນຂຶ້ນ, ເດືອນເພັງ, ເມື່ອໄປຊອກເຫັນສະຖານທີ່ໆເໝາະສົມ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຮາບພຽງດີທັງກວດກາເບິ່ງບ່ອນທີ່ຈະຊຸດຊຸມແລ້ວເອົາເຂົ້າສານ 7 ເມັດລົງໃນຊຸມນັ້ນເອົາໄມ້ມາວາເບິ່ງເມັດເຂົ້າຈະຢູ່ຈຸດເກົ່າ, ຫຍັບເຂົ້າ ຫຼື ຍ້າຍອອກໄປຈາກບ່ອນທີ່ໝາຍໄວ້ (ຮູບການສ່ຽງນັ້ນແມ່ນຈະໄດ້ເບິ່ງເຖິງຊີວິດຂອງຄົນ, ການລ້ຽງສັດຈະເກີດແມ່ແພ່ລູກ, ການຄ້າຂາຍ ແລະ ການຜະລິດຈະໄດ້ຮັບຜົນດີຫຼືບໍ່). ຖ້າບ່ອນນັ້ນມີຄວາມພ້ອມທຸກປະການ ຫຼື ເປັນແນວໃດກໍກັບຄືນມາເພື່ອລາຍງານໃຫ້ກັບຊາວບ້ານຮັບຮູ້ນຳ ແລະ

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ພ້ອມກັນຊອກສະຖານທີ່ໃໝ່ ຫຼື ພ້ອມພາກັນໄປເບິ່ງ ແລະ ຈັດສັນໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວໄດ້ບຸກເບີກຖາກຖາງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຈິ່ງໄປຕັ້ງເຮືອນຂອງໃຜລາວ. ມີການເລືອກໄມ້ເຮັດເສົາເຮືອນເຊັ່ນ: ໄມ້ກົກໜຶ່ງຂຶ້ນສອງລຳໃຫ້ຕັດເອົາລຳໜຶ່ງ ແລະ ພິເສດກົກໄມ້ທີ່ມີຮັງເຜິ້ງຈັບແມ່ນເອົາມາເຮັດເຮືອນບໍ່ໄດ້. ລັກສະນະການບຸກເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນບຸກເຮືອນຮ້ານ , ເສົາເຮືອນເຮັດດ້ວຍໄມ້ແກ່ນມີ 9 ເສົາ, 12 ເສົາ, ຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວ, ມຸງດ້ວຍຫຍ້າຄາ, ແອ້ມດ້ວຍຝາໄມ້ເຮ້ຍ, ໄມ້ຫົກ, ບູດ້ວຍໄມ້ຟາກເອົາໄມ້ປ່ອງມາສັບເຮັດຟາກ ຫຼື ເອົາໄມ້ລຽນລຳ. ເຮືອນມີ 3 ຫ້ອງ ແລະ ຫ້ອງໜຶ່ງເປັນຫ້ອງນອນພໍ່ແມ່ມີຮ້ານບູຊາຜີ, ຫ້ອງນອນບັນດາລູກຊາຍ ແລະ ລູກຍິງ ມີການເກາະອອກໄປອີກສ່ວນໜຶ່ງເຮັດເປັນເຮືອນຄົວ, ເຮືອນນ້ອຍ, ສ່ວນຂັ້ນໄດຈະເຮັດເປັນລູກຄຶກ 3, 5, 7, 9 ຂັ້ນ ຂຶ້ນກັບເຮືອນສູງ ຫຼື ຕ່ຳ.

ນັບແຕ່ປີ 1957–1958 ເປັນຕົ້ນມາການເຮັດເຮືອນຂອງຊົນເຜົ່າມ້ອຍ ໄດ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນເຊັ່ນ: ມີການມຸ້ງດ້ວຍສັງກະສີ, ແອ້ມດ້ວຍແປ້ນ, ບູແປ້ນ ແລະ ມີຮອດປັດຈຸບັນກໍຍິ່ງມີການປ່ຽນແປງໄປເລື້ອຍໆຄື: ມຸງດ້ວຍກະເບື້ອງ ແລະ ອື່ນໆ ແຕ່ຍັງຮັກສາເດີມກ່ຽວກັບເຮືອນຮ້ານ, ມີຊານ, ມີເຊຍ ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ

ຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ແມ່ນຊົນເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ຍັງຮັກສາເອກະລັກວັດທະນະທຳທາງດ້ານເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງນຸ່ງປະເພດສີດຳ ຍອມນິນ, ຍອມຄາບ, ຜູ່ຊາຍນຸ່ງເສື້ອສີດຳມີແຂບ, ຄໍມົນ, ຄໍແຫຼມ, ແຂນສັ້ນ, ແຂນຍາວຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ນຸ່ງສົ້ງຫົວຮູດ ສີດຳ, ຂາສັ້ນ, ຂາຍາວ ແລະ ຂາສາມສ່ວນ, ບໍ່ບ່ອງຫູ, ບໍ່ສັກລາຍ, ສ່ວນແມ່ຍິງແມ່ນນຸ່ງສິ້ນເຫຼືອເສື້ອບໍ່ພໍເຊັ່ນ: ເສື້ອສີດຳມີແຂບ, ຈັບເງິນໃສ່, ນຸ່ງສິ້ນມີຕີນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຜະລິດດ້ວຍຕົນເອງ. ມີເຄື່ອງເອ້ຢ້ອງຄື: ປອກແຂນ, ປອກຂາ, ປອກຄໍ, ໃສ່ຕ້າງຫູ ທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ, ທອງເຫຼືອງ, ທອງແດງ ແລະ ໃນປັດຈຸບັນແມ່ນໄດ້ປະຍຸກຫັນມານິຍົມໃສ່ເງິນ, ຄຳ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຕາມທ້ອງຕະຫຼາດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ

ຕາມປະເພນີແຕ່ດຶກດຳບັນຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ແມ່ນໄດ້ສືບຕໍ່ກັນມາໃນການກິນເຊັ່ນ: ກິນເຂົ້າຈ້າວ, ອາຫານປະເພດ, ແກງ, ຂົວ, ຫຼາມ, ເອາະ, ດື່ມນ້ຳຊາ, ເຫຼົ້າໄຫ, ເຫຼົ້າຂາວ, ສູບກອກຮີດ, ອາຫານຫຼັກແມ່ນປາ, ສົ້ມປາ, ປີ້ງ, ໜັງ ແລະ ໜໍ່ໄມ້ສົມ. ປັດຈຸບັນແມ່ນໄດ້ຫັນມາປະຍຸກປຸງແຕ່ງອາຫານການກິນຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງສັງຄົມຍຸກໃໝ່.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ງານບຸນ

ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ປັດຈຸບັນຕາມປະເພນີຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ແມ່ນມີມູນເຊື້ອສືບຕໍ່ກັນມາລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນເຊັ່ນ: ມີການຈັດງານສູ່ຂວັນໃນມື້ ແຕ່ງດອງ, ແອນ້ອຍເກີດໃໝ່, ຂຶ້ນເຮືອນໃໝ່, ພາຍຫຼັງດີຈາກການເຈັບ ເປັນ, ໄປສຶກສາຮຳຮຽນ ແລະ ແຂກມາຢ້ຽມຢາມ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນການ ຈັດງານແຕ່ລະຄັ້ງແມ່ນຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງ ຄອບຄົວ ຫຼື ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງບ້ານຈະຈັດໃນຂະໜາດໃດ. ການ ຈັດງານແຕ່ລະຄັ້ງຈະມີຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ມີຄວາມໝາຍ ເອົາເລິກເອົາໄຊ, ປັດສະຈາກສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍອອກໄປ ແລະ ເອົາແຕ່ສິ່ງດີໆ ເຂົ້າມາແທນ, ທັງເປັນການສ້າງສັນຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ພົບປະຍາດຕິ ພິນ້ອງເພື່ອນມິດສະຫາຍ. ພິເສດໃນຮອບວຽນປີໜຶ່ງໆ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ ມີການຈັດງານໃຫຍ່ໝົດບ້ານຄື: “ບຸນກິນເຕດ”, ຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນສອງ ຂອງທຸກໆປີ, ມີລັກສະນະ ແລະ ເວລາດຽວກັນກັບຢູ່ ສສ ຫວຽດນາມ, ໃນພິທີຈັດງານສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງງານບຸນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຫໍ່ເຂົ້າຕົ້ມໃຫຍ່, ປະເພດເຄື່ອງດອງ, ເຂົ້າໜົມ, ປາສົ້ມ ແລະ ອື່ນໆ. ການຈັດງານແມ່ນໃນຂອບເຂດ 3 ມື້, ມື້ທີໜຶ່ງແມ່ນເປັນແຈກຢາຍປັດໃຈ ໃຫ້ແກ່ຍາດຕິພິນ້ອງ, ມື້ທີສອງແມ່ນໄຫວ້ພະຈັນ ແລະ ມື້ທີສາມແມ່ນ ຂຶ້ນປີໃໝ່ມີກິນຊຸມແຊວມ່ວນຊື່ນ ແລະ ເປັນອັນວ່າຈົບພິທີດັ່ງກ່າວ.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ສິລະປະວັນນະຄະດີ

ດ້ານສິລະປະວັນນະຄະດີຂອງຊົນເຜົ່ານີ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຮັ່ງມີໄປດ້ວຍບົດຮ້ອງທຳນອງເສບ, ກອນຂັບ, ກອນລຳ, ຄຳສຸ ພາສິດ, ຄຳຜະຫຍາ ແລະ ອື່ນໆທີ່ສະແດງເຖິງການຕໍ່ແຍກັນລະຫວ່າງ ບ່າວ - ສາວ ແລະ ສົມທຽບກັບທຳມະຊາດຕ່າງໆ ນາໆ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍຍັງມີເຄື່ອງດົນຕີປະເພດ: ກອງ, ຄ້ອງ, ເປົ້າປີ້, ສີຊຸ່ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາສາປາກເວົ້າ

ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າ ມ້ອຍ ຈັດເຂົ້າໃນໝວດພາສາ ມອນ - ຂະແມ, ສາຂາ ຫວຽດເມືອງ, ເຂົາເຈົ້າຍັງສາມາດເວົ້າພາສາຂອງຊົນເຜົ່າ ໄຕ, ໄຕຂາວ, ໄຕແດງ ແລະ ພາສາລາວໄດ້ດີ.

ຄັດຈາກປຶ້ມບັນດາຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ

ການສົມທຽບ

ພາສາ ລາວ ກັບ ພາສາ ມ້ອຍ

ລຳດັບ	ພາສາ ລາວ	ພາສາ ມ້ອຍ
01	ສະບາຍດີ	ກວນແຂ້ງ
02	ໂຊກດີ	ໂຊກດີ
03	ຂອບໃຈ	ຈາເອີນ
04	ຂໍໂທດ	ເກືອຍໂທດ
05	ເຈົ້າຊື່ຍັງ?	ຢາເຊນຈີ?
06	ເຮັດຍັງຢູ່?	ລາຈີເອີ?
07	ກິນເຂົ້າແລ້ວບໍ່?	ອັນເກີມຖວຍຈິວ?
08	ລາກອນ	ສີເທີເນີນ
09	ພົບກັນໃໝ່	ຕອມກະທາເມີຍ
10	ບໍ່ເປັນຫຍັງ	ຈັງເດງຈີ

ຂໍ້ມູນໂດຍ: ນາຍບ້ານ ບ້ານ ດອນ ເມືອງ ຊຳເໜືອ ແຂວງ ຫົວພັນ

